Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 94/57/EG

av den 22 november 1994

om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed

(EGT L 319, 12.12.1994, s. 20)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens direktiv 97/58/EG av den 26 september 1997	L 274	8	7.10.1997
►**M2**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/105/EG av den 19 december 2001	L 19	9	22.1.2002

▼B

RÅDETS DIREKTIV 94/57/EG

av den 22 november 1994

om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, ([2]),

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189c i fördraget ([3]), och

med beaktande av följande:

Rådet har i sin resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik för säkerheten till sjöss satt upp målet att få bort alla fartyg som inte uppfyller standarderna från gemenskapens vatten samt prioriterat gemenskapsåtgärder för att säkerställa ett effektivt och enhetligt genomförande av internationella regler genom att utarbeta gemensamma standarder för klassificeringssällskap ([4]).

Säkerheten och förhindrandet av föroreningar till sjöss kan effektivt förbättras genom en strikt tillämpning av internationella konventioner, koder och resolutioner samtidigt som friheten att tillhandahålla tjänster främjas.

Det åligger flaggstaterna och hamnstaterna att kontrollera att fartygen uppfyller de enhetliga internationella standarderna för säkerhet och förhindrande av förorening till sjöss.

Medlemsstaterna är ansvariga för utfärdandet av internationella certifikat rörande säkerhet och förorening som föreskrivs i sådana konventioner som SOLAS 1974, 1966 års internationella lastlinjekonvention och MARPOL 1973/78, samt för genomförandet av bestämmelserna i dessa.

I överensstämmelse med sådana konventioner får alla medlemsstater i varierande omfattning bemyndiga tekniska organisationer att bestyrka att bestämmelserna i fråga följs och de får delegera utfärdandet av motsvarande säkerhetscertifikat.

Ett stort antal av de nuvarande klassificeringssällskapen världen över kan inte säkerställa vare sig ett korrekt genomförande av reglerna eller tillförlitlighet när de agerar på uppdrag av de nationella administrationerna, eftersom de saknar den nödvändiga struktur och erfarenhet som krävs för att de skall vara pålitliga och som möjliggör för dem att utföra sina uppgifter på ett verkligt professionellt sätt.

De enskilda medlemsstaterna kan inte uppnå målet att fastställa lämpliga standarder för klassificeringssällskap i tillräckligt hög grad, utan det uppnås bättre av gemenskapen.

Det mest lämpliga sättet för rådet att handla är genom ett direktiv där minimikriterier för erkännande av organisationer fastställs, medan erkännandet, tillämpningen och genomförandet av direktivet lämnas till medlemsstaterna.

CEN-standard 45004 och CEN-standard 29001 i kombination med standarderna från den internationella föreningen för klassificeringssäll-

([1]) EGT nr C 167, 18.6.1993, s. 13.
([2]) EGT nr C 34, 2.2.1994, s. 14.
([3]) 3 Europaparlamentets yttrande av den 9 mars 1994 (EGT nr C 91, 28.3.1994, s. 9), Rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 september 1994 (EGT nr C 301, 27.10.1994, s. 75) och Europaparlamentets beslut av den 16 november 1994.
([4]) EGT nr C 271, 7.10.1993, s. 1.

▼B

skap (IACS) utgör en tillräcklig garanti för kvaliteten på organisationernas verksamhet.

Utfärdandet av radiosäkerhetscertifikatet för lastfartyg kan anförtros privata organ som har tillräcklig sakkunskap och kvalificerad personal.

Organisationer som önskar bli erkända i enlighet med detta direktiv måste till medlemsstaterna överlämna fullständiga uppgifter om och bevis på att de uppfyller minimikriterierna och medlemsstaterna måste meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organisationer som de har erkänt.

Kommissionen kan för en period på tre år erkänna organisationer som inte uppfyller de kriterier avseende minsta antal klassade fartyg och deras lägsta tonnage, eller minsta antal särskilda inspektörer som fastställs i bilagan, men som uppfyller alla andra kriterier. Dessa organisationer bör beviljas en förlängning av erkännandet efter treårsperiodens utgång, förutsatt att de fortsättningsvis uppfyller samma kriterier. De effekter som ett erkännande för tre år medför bör begränsas till den medlemsstat som framlade begäran och endast till den perioden.

Upprättandet av den inre marknaden innebär fri rörlighet för tjänster så att organisationer som uppfyller en samling gemensamma kriterier som garanterar att de är professionella och pålitliga inte kan hindras från att bjuda ut sina tjänster inom gemenskapen, förutsatt att en medlemsstat har beslutat att delegera sådana föreskrivna förpliktelser. Medlemsstaten i fråga får emellertid begränsa antalet organisationer som den bemyndigar i förhållande till sina behov på objektiva och klara grunder som står under övervakning av kommissionen genom kommittéförfarandet.

Principen om frihet att tillhandahålla tjänster för inspektion och besiktning av fartyg kan genomföras gradvis, men utan att fastställda tidsgränser överskrids.

Det är nödvändigt att de nationella administrationerna är mer delaktiga i övervakningen av fartygen och i utfärdandet av motsvarande certifikat för att säkerställa att de internationella säkerhetsreglerna följs noggrant även när medlemsstaterna anförtror utomstående organisationer sina föreskrivna uppgifter. Det är därför lämpligt att ett nära samarbete upprättas mellan administrationerna och organisationerna, vilket kan kräva att organisationen har en lokal representant på den medlemsstats område på vilkens vägnar den utför uppgifterna.

Det bör inrättas en tillsynskommitté som bistår kommissionen i dess ansträngningar att säkerställa en effektiv tillämpning av nuvarande standarder för säkerheten till sjöss och för miljön samtidigt som den tar hänsyn till de nationella ratificieringsförfarandena.

Kommissionen måste agera i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13 för att följa utvecklingen i internationella forum och att uppdatera minimikriterierna.

På grundval av den information om de organisationer som arbetar för medlemsstaternas räkning som medlemsstaterna tillhandahåller i enlighet med bestämmelserna i artikel 11, kommer kommissionen att besluta om den kommer att begära att medlemsstater tar tillbaka sitt erkännande av de erkända organisationer som inte längre uppfyller alla gemenskapens minimikriterier, enligt förfarandet i artikel 13.

Medlemsstaterna måste emellertid ha möjlighet att upphäva det bemyndigande som de gett en organisation om detta är nödvändigt på grund av allvarlig fara för säkerheten eller miljön. Kommissionen måste, i enlighet med det förfarande som avses ovan, snabbt fatta ett beslut om huruvida det är nödvändigt att upphäva en sådan nationell åtgärd.

Varje medlemsstat bör regelbundet bedöma vad de organisationer som arbetar för dem presterar och de bör tillhandahålla kommissionen och alla andra medlemsstater exakt information om prestationerna.

Det krävs att medlemsstaterna, i sin roll som hamnmyndigheter, främjar säkerheten på och förhindrar föroreningen av gemenskapens vatten genom att prioritera inspektion av fartyg med certifikat från organisationer som inte uppfyller gemenskapens kriterier, varigenom det

▼B

säkerställs att fartyg som seglar under tredje lands flagg inte åtnjuter en förmånligare behandling.

Det förfarande genom vilket kommissionen kommer att fatta sina beslut bör vara förfarande III a i artikel 2 i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

Klassificeringssällskap måste uppdatera och förbättra sina tekniska standarder för att harmonisera säkerhetsreglerna och säkerställa att internationella regler genomförs enhetligt inom gemenskapen.

För närvarande finns det inga enhetliga internationella standarder för fartygskrov, maskineri samt el- och kontrollinstallationer som alla fartyg måste följa på byggnadsstadiet och under hela deras livstid. Sådana standarder får fastställas i enlighet med erkända klassificeringssällskaps regler eller i enlighet med likvärdiga standarder som skall beslutas av de nationella administrationerna i enlighet med det förfarande som fastställs i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs åtgärder som skall följas av medlemsstaterna och av organisationer som ombesörjer inspektion, besiktning och certifiering av fartyg, för uppfyllande av de internationella konventionerna om säkerheten till sjöss och förhindrande av havsförorening, samtidigt som friheten att tillhandahålla tjänster främjas. Denna process omfattar utarbetandet och genomförandet av säkerhetskrav för skrov, maskineri samt el- och kontrollinstallationer på fartyg som omfattas av de internationella konventionerna.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

a) ”fartyg”: fartyg som omfattas av de internationella konventionerna,

▼M2

b) ”fartyg som seglar under en medlemsstats flagg”: fartyg som är registrerade i en medlemsstat och som seglar under dess flagg i enlighet med dess lagstiftning. Fartyg som inte motsvarar denna definition likställs med fartyg som seglar under tredje lands flagg,

c) ”inspektioner och besiktningar”: inspektioner och besiktningar som obligatoriskt måste utföras enligt de internationella konventionerna,

d) ”internationella konventioner”: 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS), 1966 års internationella lastlinjekonvention och 1973/1978 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, inklusive protokoll och ändringar till dessa, samt tillhörande koder av tvingande karaktär i alla medlemsstater, som är i kraft den 19 december 2001,

▼B

e) ”organisation”: ett klassificeringssällskap eller annat privat organ som utför säkerhetsbedömningar på en administrations vägnar,

f) ”erkänd organisation”: en organisation som har erkänts i enlighet med artikel 4,

g) ”bemyndigande”: ett förfarande genom vilket en medlemsstat ger ett bemyndigande eller delegerar befogenheter till en erkänd organisation,

([1]) EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.
([2]) EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/10/EG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30).

▼B

h) ”certifikat”: ett certifikat som har utfärdats av en medlemsstat eller för dess räkning i enlighet med de internationella konventionerna,

▼M2

i) ”klasscertifikat”: ett dokument utfärdat av ett klassificeringssällskap, som intygar ett fartygs strukturella och mekaniska lämplighet för en viss användning eller tjänst, i enlighet med de regler och förordningar som sällskapet har fastställt och offentliggjort,

j) ”radiosäkerhetscertifikat för lastfartyg”: det certifikat som infördes genom de ändrade radioföreskrifterna i SOLAS 1974/1978, antagna av IMO,

▼B

k) ”hemvist”: det ställe där en organisation har sitt huvudsäte, huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet.

Artikel 3

1. När medlemsstaterna tar på sig ansvar och förpliktelser inom ramen för de internationella konventionerna, skall de säkerställa att deras behöriga administrationer kan garantera att bestämmelserna i de internationella konventionerna tillämpas på ett effektivt sätt, särskilt avseende inspektion och besiktning av fartyg samt utfärdandet av certifikat och dispenscertifikat. ►M2 Medlemsstaterna skall agera i enlighet med relevanta bestämmelser i bilagan och i bihanget till IMO:s resolution A.847 (20) om riktlinjer för att bistå flaggstater vid genomförandet av IMO:s instrument. ◄

2. När en medlemsstat vid tillämpningen av punkt 1 beslutar att med avseende på fartyg som seglar under dess flagg

i) bemyndiga organisationer att helt eller delvis utföra inspektioner och besiktningar avseende certifikat, inklusive sådana som gör det möjligt att bedöma om bestämmelserna i artikel 14 efterlevs samt, i tillämpliga fall, att utfärda eller förnya därtill hörande certifikat, eller

ii) att helt eller delvis överlåta de inspektioner och besiktningar som avses under i på organisationer,

skall den anförtro dessa uppgifter endast åt erkända organisationer.

Den behöriga administrationen skall i samtliga fall godkänna det första utfärdandet av dispenscertifikat.

För radiosäkerhetscertifikatet för lastfartyg får emellertid dessa uppgifter anförtros åt ett privat organ som har erkänts av en behörig administration och som har tillräcklig sakkunskap och kvalificerad personal för att på administrationens vägnar utföra särskilda säkerhetsbedömningar rörande radiokommunikation.

3. Denna artikel avser inte certifiering av särskilda delar som ingår i ett fartygs utrustning.

▼M2

Artikel 4

1. Medlemsstater som önskar bemyndiga någon organisation som ännu inte är erkänd skall till kommissionen överlämna en begäran om erkännande tillsammans med fullständig information om, och bevis för, att kriterierna i bilagan är uppfyllda och om kravet och åtagandet att organisationen kommer att följa bestämmelserna i artikel 15.2, 15.4 och 15.5. Kommissionen skall, tillsammans med respektive medlemsstat som lämnar in begäran, genomföra bedömningar av de organisationer för vilka den mottagit en begäran om erkännande för att kontrollera att de uppfyller och åtar sig att följa ovannämnda krav. Vid beslut om erkännande skall hänsyn tas till uppgifter om organisationens verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening enligt artikel 9. Kommissionen skall bevilja erkännandet i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2.

2. Medlemsstaterna får till kommissionen överlämna en särskild begäran om ett begränsat erkännande under tre år för organisationer som uppfyller alla kriterier i bilagan utom dem som anges i punkterna 2 och

▼M2

3 i avsnitt A. Samma förfarande som anges i punkt 1 skall tillämpas för en sådan särskild begäran, bortsett från att de kriterier i bilagan som kommissionen tillsammans med medlemsstaten vid sin bedömning skall bedöma uppfyllandet av skall vara alla kriterier utom de som anges i punkterna 2 och 3 i avsnitt A. Effekterna av dessa begränsade erkännanden skall begränsas till endast den eller de medlemsstatersom har lämnat in en begäran om sådant erkännande.

3. Alla organisationer som beviljas erkännande skall noga kontrolleras av den kommitté som inrättats enligt artikel 7, i synnerhet de som avses i punkt 2 ovan, inför eventuella beslut om förlängning av det begränsade erkännandet. När det gäller dessa senare organisationer skall, vid beslut om förlängning av ett sådant erkännande, de kriterier som anges i punkterna 2 och 3 i avsnitt A i bilagan inte beaktas. Hänsyn skall däremot tas till uppgifter om organisationens verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening enligt artikel 9.2. I varje beslut om förlängning av det begränsade erkännandet skall det i förekommande fall anges på vilka villkor förlängningen beviljas.

4. Kommissionen skall utarbeta och uppdatera en förteckning över de organisationer som erkänns i enlighet med punkterna 1–3. Förteckningen skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. De organisationer som den 22 januari 2002 redan är erkända i enlighet med detta direktiv skall fortsätta att vara erkända. De måste dock följa de nya bestämmelser som föreskrivs i detta direktiv, och deras efterlevnad skall bedömas vid de första bedömningar som avses i artikel 11.

▼B

Artikel 5

▼M2

1. Vid tillämpningen av artikel 3.2 skall medlemsstaterna i princip inte vägra att bemyndiga någon av de erkända organisationerna att åta sig uppgifterna, förutsatt att bestämmelserna i punkt 3 samt i artiklarna 6 och 11 följs. De får emellertid begränsa det antal organisationer som de bemyndigar i enlighet med sina behov, förutsatt att det finns klara och objektiva skäl till att göra så. På en medlemsstats begäran skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 7.

---

3. För att en medlemsstat skall godta att en erkänd organisation som har sin hemvist i ett tredje land skall utföra de uppgifter som anges i artikel 3 eller en del av dem får den begära att det tredje landet i fråga beviljar en motsvarande behandling av de erkända organisationer som har sin hemvist i gemenskapen. Dessutom får gemenskapen begära att det tredje land där en erkänd organisation har sin hemvist beviljar en motsvarande behandling av de erkända organisationer som har hemvist inom gemenskapen.

▼B

Artikel 6

1. Medlemsstater som beslutar att agera på det sätt som beskrivs i artikel 3.2 skall upprätta en arbetsförbindelse mellan sin behöriga administration och de organisationer som agerar för deras räkning.

▼M2

2. Arbetsförbindelsen skall regleras genom ett formaliserat, skriftligt och icke-diskriminerande avtal eller ett likvärdigt rättsligt bindande arrangemang som fastställer organisationernas särskilda uppgifter och funktioner och som åtminstone omfattar följande:

a) Bestämmelserna i bihang II till IMO:s resolution A.739 (18) om riktlinjer för bemyndigande av organisationer som agerar för administrationens räkning, med beaktande avbilagan, bihangen och tillägget till IMO:s MSC/cirkulär 710 och MEPC/cirkulär 307 om avtalsmall för bemyndigande av erkända organisationer som agerar för administrationens räkning.

▼M2

b) Följande bestämmelser om ekonomiskt ansvar:

i) Om en domstol till följd av en incident slutgiltigt och definitivt fastställer, eller om det vid lösning av en tvist genom skiljedomsförfarande fastställs, att administrationen har ett ersättningsansvar samt att den skall utge ersättning till de skadelidande för sakförlust eller sakskada, personskada eller dödsfall, och det kan bevisas inför domstolen att förlusten, skadan eller dödsfallet orsakats av en uppsåtlig handling eller underlåtelse eller grov vårdslöshet från den erkända organisationens sida, eller från dess organ, anställda, agenter eller andra som agerar för den erkända organisationens räkning, skall administrationen ha rätt till ekonomisk ersättning från den erkända organisationen, i den utsträckning domstolen slår fast att sagda förlust, skada eller dödsfall vållats av den erkända organisationen.

ii) Om en domstol till följd av en incident slutgiltigt och definitivt fastställer, eller om det vid lösning av en tvist genom skiljedomsförfarande fastställs, att administrationen har ett ersättningsansvar samt att den skall utge ersättning till de skadelidande för personskada eller dödsfall, och det kan bevisas inför domstolen att personskadan eller dödsfallet orsakats av en försumlig eller vårdslös handling eller underlåtelse från den erkända organisationens sida, eller från dess anställda, agenter eller andra som agerar för den erkända organisationens räkning, skall administrationen ha rätt till ekonomisk ersättning från den erkända organisationen, i den utsträckning domstolen slår fast att sagda personskada eller dödsfall vållats av den erkända organisationen. Medlemsstaterna får begränsa det högsta belopp som skall betalas av den erkända organisationen, men gränsen får inte ligga lägre än 4 miljoner euro.

iii) Om en domstol till följd av en incident slutgiltigt och definitivt fastställer, eller om det vid lösning av en tvist genom skiljedomsförfarande fastställs, att administrationen har ett ersättningsansvar samt att den skall utge ersättning till de skadelidande för sakförlust eller sakskada, och det kan bevisas inför domstolen att förlusten eller skadan orsakats av en försumlig eller vårdslös handling eller underlåtelse från den erkända organisationens sida, eller från dess anställda, agenter eller andra som agerar för den erkända organisationens räkning, skall administrationen ha rätt till ekonomisk ersättning från den erkända organisationen, i den utsträckning domstolen slår fast att sagda förlust eller skada vållats av den erkända organisationen. Medlemsstaterna får begränsa det högsta belopp som skall betalas av den erkända organisationen, men gränsen får inte ligga lägre än 2 miljoner euro.

c) Bestämmelser om en regelbundet återkommande granskning som utförs av administrationen eller av ett opartiskt utomstående organ som har utsetts av administrationen och som avser de uppgifter som organisationerna utför för administrationens räkning enligt artikel 11.1.

d) Möjligheten att genomföra stickprov och ingående inspektioner av fartygen.

e) Bestämmelser om rapportering av väsentlig information om organisationernas klassade flotta, ändringar av fartygs klass, tillfälliga avstängningar och tillbakadraganden från klass, i enlighet med artikel 15.3.

▼B

3. I avtalet eller genom det likvärdiga rättsligt bindande arrangemanget kan det krävas att den erkända organisationen har ett lokalt ombud på den medlemsstats territorium för vars räkning den utför de uppgifter som avses i artikel 3. Detta krav kan uppfyllas av ett lokalt ombud som har rättsstatus som juridisk person enligt medlemsstatens lagar och är underkastad de nationella domstolarnas behörighet.

4. Varje enskild medlemsstat skall förse kommissionen med exakta uppgifter om den arbetsförbindelse som har etablerats i enlighet med

▼B

denna artikel. Kommissionen skall därefter meddela de andra medlemsstaterna.

▼M2

5. Kommissionen skall senast den 22 juli 2006 lägga fram en utvärderingsrapport för Europaparlamentet och rådet om de ekonomiska konsekvenserna för de berörda parterna av det ansvarssystem som föreskrivs i denna artikel, särskilt dess konsekvenser för de erkända organisationernas finansiella balans.

Denna rapport skall utarbetas i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och de berörda parterna, särskilt de erkända organisationerna/klassificeringssällskapen. Kommissionen skall, om det visar sig nödvändigt mot bakgrund av denna utvärdering, lägga fram ett förslag om ändring av detta direktiv, särskilt med avseende på principen om högsta ansvar.

Artikel 7

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 8

▼M2

1. Detta direktiv får, utan att dess tillämpningsområde utökas, ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2 i syfte att

— vid tillämpningen av detta direktiv tillämpa senare ikraftträdda ändringar av de internationella konventioner och tillhörande protokoll, koder och resolutioner som anges i artikel 2 d samt artiklarna 3.1 och 6.2,

— uppdatera kriterierna i bilagan med särskild hänsyn till relevanta beslut som har fattats av IMO,

— ändra de belopp som anges i artikel 6.2 b ii och iii.

▼B

2. När nya dokument eller protokoll till de konventioner som avses i artikel 2 d antas skall rådet, på förslag av kommissionen samt med hänsyn till medlemsstaternas parlamentariska förfaranden och relevanta förfaranden inom IMO, besluta om närmare arrangemang för ratificering av dessa nya dokument eller protokoll, och samtidigt säkerställa att de tillämpas enhetligt och samtidigt i medlemsstaterna.

▼M2

Artikel 9

1. Erkännandet av sådana organisationer som avses i artikel 4 skall återkallas om de inte längre uppfyller de kriterier som anges i bilagan eller om deras verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening inte uppfyller kraven enligt punkt 2. Kommissionen skall fatta beslut om återkallelsen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2, efter det att den berörda organisationen har beretts möjlighet att inkomma med synpunkter.

2. När kommissionen utarbetar förslag till beslut om återkallelse av erkännande enligt punkt 1, skall den beakta resultatet av de bedömningar av de erkända organisationerna som avses i artikel 11 samt organisationernas verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening, vilken skall bedömas med hänsyn till organisationens samtliga klassade fartyg, oavsett vilken flagg de för.

De data som genereras inom ramen för det samförståndsavtal om hamnstatskontroll som undertecknades i Paris, eller liknande ordningar,

▼M2

skall ligga till grund för bedömningen av organisationernas verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening. En analys av olyckor där fartyg som klassats av de erkända organisationerna är inblandade kan också användas vid denna bedömning.

Anmälningar från medlemsstaterna i enlighet med artikel 12 skall också beaktas vid bedömning av organisationernas verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening.

Den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 7 skall fastställa de kriterier som skall tillämpas när man, på grundval av den information som anges i denna punkt, avgör om den verksamhet som bedrivs av en organisation som agerar för en flaggstats räkning kan anses utgöra ett oacceptabelt hot mot säkerhet och miljö.

Kommissionen skall överlämna förslag till beslut om återkallelse av erkännande enligt punkt 1 till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

Artikel 10

1. Trots de kriterier som anges i bilagan får en medlemsstat tillfälligt dra in ett bemyndigande, om den anser att en erkänd organisation inte längre kan bemyndigas att utföra de uppgifter för dess räkning som anges i artikel 3. Följande förfarande skall då tillämpas:

a) Medlemsstaten skall utan dröjsmål underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sitt beslut, med underbyggda skäl för beslutet.

b) Kommissionen skall undersöka om indragandet är berättigat på grund av allvarlig fara för säkerheten eller miljön.

c) Kommissionen skall i överensstämmelse med förfarandet i artikel 7.2 underrätta medlemsstaten huruvida dess beslut att dra in bemyndigandet på grund av allvarlig fara för säkerheten eller miljön är berättigat eller inte, och om det inte är berättigat att begära att medlemsstaten återkallar indragandet.

2. Om kommissionen anser att den erkända organisationens verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening försämras, men utan att detta motiverar en återkallelse av erkännandet på grundval av de kriterier som anges i artikel 9.2, får den besluta att underrätta den erkända organisationen om detta och begära att den skall vidta erforderliga åtgärder för att förbättra sin verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening, samt informera medlemsstaterna om detta. Om den erkända organisationen inte inkommer med något tillfredsställande svar på kommissionens begäran eller om kommissionen anser att de åtgärder som vidtagits av den erkända organisationen inte lett till att dess verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening förbättras, får kommissionen besluta att tillfälligt dra in erkännandet under ett år i enlighet med förfarandet i artikel 7.2, efter det att den berörda organisationen beretts tillfälle att yttra sig. Under denna period får den erkända organisationen inte utfärda eller förnya några certifikat för fartyg som för någon av medlemsstaternas flagg, medan certifikat som organisationen tidigare utfärdat eller förnyat däremot äger fortsatt giltighet.

3. Det förfarande som anges i punkt 2 skall tillämpas också när kommissionen har bevis för att en erkänd organisation inte uppfyllt kraven i artikel 15.3, 15.4 eller 15.5.

4. Ett år efter det att kommissionen fattat beslutet om en tillfällig indragning av en organisations erkännande skall kommissionen undersöka huruvida de brister som avses i punkterna 2 och 3 och som var orsaken till indragningen har rättats till. Om sådana brister kvarstår, skall erkännandet återkallas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2.

▼M2

Artikel 11

1. Varje medlemsstat måste försäkra sig om att de erkända organisationer som utför uppgifter för dess räkning enligt artikel 3.2 utför de uppgifter som avses i den artikeln effektivt och till belåtenhet för dess behöriga administration.

2. Varje medlemsstat skall utföra denna uppgift åtminstone på tvåårsbasis och skall tillhandahålla de andra medlemsstaterna och kommissionen en rapport om resultaten från övervakningen senast den 31 mars året efter de två år för vilka bedömningen har gjorts.

3. Alla erkända organisationer skall regelbundet och minst vartannat år bedömas av kommissionen i samverkan med den medlemsstat som lämnat in den relevanta begäran om erkännande i syfte att kontrollera att organisationerna uppfyller kriterierna i bilagan. När kommissionen väljer ut de organisationer som skall bedömas skall särskild vikt fästas vid organisationens verksamhet avseende säkerhet och förhindrande av förorening, dess olycksstatistik och de anmälningar som utarbetats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 12. Bedömningen kan innefatta ett besök på organisationens regionala filialer samt slumpvis inspektion av fartyg i syfte att granska organisationens verksamhet. I detta fall skall kommissionen, när så är lämpligt, informera den medlemsstat där den regionala filialen har hemvist. Kommissionen skall tillhandahålla medlemsstaterna en rapport om resultatet av bedömningen.

4. Varje erkänd organisation skall årligen göra resultaten av sin översyn av hanteringen av kvalitetssystemet tillgängliga för den kommitté som inrättats enligt artikel 7.

Artikel 12

När medlemsstaterna i egenskap av hamnstater utövar sina inspektionsrättigheter och -förpliktelser och upptäcker att organisationer som agerar för en flaggstats räkning har utfärdat giltiga certifikat till ett fartyg som inte uppfyller de relevanta kraven i de internationella konventionerna eller att ett fartyg med ett giltigt klasscertifikat har någon brist med avseende på de punkter som certifikatet omfattar, skall de anmäla detta till kommissionen och övriga medlemsstater samt underrätta den berörda flaggstaten. Endast fall med fartyg som utgör ett allvarligt hot mot säkerheten och miljön eller som uppvisar tecken på särskild försumlighet hos organisationerna skall anmälas i enlighet med denna artikel. Den berörda erkända organisationen skall underrättas om fallet vid tiden för den första inspektionen så att den omedelbart kan vidta lämpliga uppföljningsåtgärder.

▼B

Artikel 14

1. Varje enskild medlemsstat skall säkerställa att fartyg som seglar under dess flagg är konstruerade i enlighet med och fortfarande motsvarar en erkänd organisations krav på skrov, maskineri samt el- och kontrollinstallationer..

2. En medlemsstat kan besluta att använda sådana regler som den anser vara likvärdiga med en erkänd organisations regler endast om den omedelbart anmäler dem till kommissionen i överensstämmelse med förfarandet i direktiv 83/189/EEG och till de andra medlemsstaterna, samt förutsatt att ingen annan medlemsstat eller kommissionen har invändningar mot dem och att de befinns vara likvärdiga enligt förfarandet i ►M2 artikel 7.2 ◄.

▼B

Artikel 15

▼M2

1. De erkända organisationerna skall regelbundet samråda med varandra för att deras tekniska standarder och genomförandet av dessa skall förbli likvärdiga i linje med bestämmelserna i Internationella sjöfartsorganisationen IMO:s resolution A.857(20) Riktlinjer för att bistå flaggstater vid genomförandet av IMO:s instrument. De skall förse kommissionen med regelbundna rapporter om grundläggande framsteg i fråga om standarder.

▼B

2. De erkända organisationerna skall visa samarbetsvilja gentemot hamnstaters kontrollmyndigheter när ett fartyg som har klassificerats av dem berörs, särskilt när det gäller att underlätta åtgärdandet av konstaterade fel eller andra brister.

▼M2

3. De erkända organisationerna skall förse alla administrationer i medlemsstaterna som har gett något av de bemyndiganden som avses i artikel 3 samt kommissionen med alla relevanta uppgifter om sin klassade flotta, överföringar, ändringar av fartygs klass, tillfälliga avstängningar och tillbakadraganden från klass, oberoende av vilken flagg fartygen för. Uppgifter om överföringar, ändringar av fartygs klass, tillfälliga avstängningar och tillbakadraganden från klass, inklusive uppgifter om alla försenade besiktningar samt de rekommendationer, klassvillkor, driftsvillkor eller driftsbegränsningar som utfärdats för organisationens klassade fartyg men som inte följts skall – oberoende av vilken flagg fartyget för – också meddelas till informationssystemet Sirenac för inspektioner inom ramen för hamnstatskontrollen och skall offentliggöras på dessa erkända organisationers eventuella webbplats.

4. De erkända organisationerna skall inte utfärda certifikat till ett fartyg som, oberoende av vilken flagg fartyget för, har uteslutits ur klassen eller ändrat klass av säkerhetsskäl, förrän de har gett flaggstatens behöriga administration tillfälle att inom rimlig tid yttra sig för att avgöra om en fullständig inspektion är nödvändig.

5. Vid överföring av klass från en erkänd organisation till en annan skall den frånträdande organisationen underrätta den tillträdande organisationen om alla försenade besiktningar samt om de rekommendationer, klassvillkor, driftsvillkor eller driftsbegränsningar som utfärdats för fartyget men som inte följts. Vid överföringen skall den frånträdande organisationen överlämna en fullständig dokumentation om fartygets historia till den tillträdande organisationen. Den tillträdande organisationen får utfärda certifikat för fartyget först sedan alla försenade besiktningar har genomförts med ett tillfredsställande resultat och sedan alla rekommendationer eller klassvillkor som tidigare utfärdats för fartyget men som inte följts har åtgärdats på det sätt som den frånträdande organisationen anger. Innan certifikaten utfärdas skall den tillträdande organisationen upplysa den frånträdande organisationen om datum för utfärdande av certifikaten och bekräfta datum, plats och vilka åtgärder som vidtagits för att komma till rätta med varje försenad besiktning och med alla rekommendationer och klassvillkor som inte följts. De erkända organisationerna skall samarbeta med varandra för att korrekt genomföra bestämmelserna i denna punkt.

▼B

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1995.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall omedelbart till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom

▼B

det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

▼M2

4. Dessutom skall kommissionen regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om hur genomförandet av direktivet fortgår i medlemsstaterna.

▼B

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA

MINIMIKRITERIER FÖR DE ORGANISATIONER SOM AVSES I ARTIKEL 3

▼M2

A. ALLMÄNNA MINIMIKRITERIER

1. Den erkända organisationen måste kunna dokumentera en omfattande erfarenhet av att bedöma konstruktion och byggande av handelsfartyg.

2. Organisationen måste ha en klassad flotta om minst 1 000 oceangående fartyg (över 100 BRT) som tillsammans utgör minst 5 miljoner BRT.

3. Organisationen måste ha teknisk personal i proportion till antalet klassade fartyg. Det behövs minst 100 särskilda inspektörer för att motsvara kraven i punkt 2.

4. Organisationen måste ha uttömmande regler och föreskrifter för konstruktion, byggande och periodisk besiktning av handelsfartyg, och dessa måste offentliggöras samt fortlöpande uppdateras och förbättras genom forsknings- och utvecklingsprogram.

5. Organisationen måste offentliggöra sitt fartygsregister årligen eller hålla det tillgängligt för allmänheten i en elektronisk databas.

6. Organisationen får inte vara kontrollerad av redare eller skeppsbyggare eller av andra som har kommersiella intressen i tillverkning, utrustning, reparation eller drift av fartyg. Organisationen får inte vara huvudsakligen beroende av ett enda kommersiellt företag för sin inkomst. Den erkända organisationen får inte utföra lagstadgat arbete om den är identisk med eller har affärs-, person- eller familjeanknytningar till redaren eller den som är ansvarig för fartygets drift. Detta förbud skall även gälla inspektörer som är anställda av den erkända organisationen.

7. Organisationen måste verka i enlighet med de bestämmelser som anges i bilagan till IMO:s resolution A.789(19) om specifikationer för inspektion och certifiering som utförs av erkända organisationer som agerar för administrationens räkning, i den mån de är relevanta för detta direktivs tillämpningsområde.

B. SÄRSKILDA MINIMIKRITERIER

▼B

1. Organisationen

   a) har en betydande personal för tekniska frågor, ledning, stödjande uppgifter och forskning, som står i proportion till arbetsuppgifterna och till antalet klassade fartyg och som övervakar utvecklingen av organisationens kapacitet samt utarbetar och upprätthåller regler och föreskrifter,

   b) är världsomspännande genom sin särskilda tekniska personal och genom andra erkända organisationers särskilda tekniska personal.

2. Organisationen styrs av allmänna etiska regler.

3. Organisationen leds och administreras på ett sådant sätt att sekretessen säkerställs i fråga om den information som administrationen kräver.

▼M2

4. Organisationen är beredd att förse administrationen samt kommissionen och berörda parter med relevanta uppgifter.

5. Organisationens ledning har definierat och dokumenterat sin policy, sina mål och sitt åtagande i förhållande till kvalitet, och har säkerställt att policyn förstås, genomförs och upprätthålls på alla nivåer inom organisationen. Organisationens policy måste omfatta mål och indikatorer för verksamheten med avseende på säkerhet och förhindrande av förorening.

6. Organisationen har utvecklat och genomfört samt upprätthåller ett effektivt internt system för kvalitet som grundar sig på lämpliga delar av internationellt erkända kvalitetsnormer och som stämmer överens med EN 45004 (inspektionsorgan) och EN 29001, så som de tolkas i IACS ”Quality System Certification Scheme Requirements” och som bland annat säkerställer att

   a) organisationens regler och föreskrifter fastställs och upprätthålls på ett systematiskt sätt,

▼M2

b) organisationens regler och föreskrifter efterlevs och att ett internt system inrättas för att bedöma tjänsternas kvalitet i förhållande till dessa regler och föreskrifter,

c) kraven på det lagstadgade arbete som organisationen har bemyndigats att utföra är uppfyllda och att ett internt system inrättas för att bedöma tjänsternas kvalitet i förhållande till efterlevnaden av de internationella konventionerna,

d) ansvar och befogenheter hos samt inbördes förhållande mellan anställda vars arbete påverkar kvaliteten på organisationens tjänster definieras och dokumenteras,

e) allt arbete utförs under kontrollerade förhållanden,

f) det finns ett kontrollsystem som övervakar de åtgärder och det arbete som utförs av inspektörer samt teknisk och administrativ personal som är anställd direkt av organisationen,

g) kraven på det lagstadgade arbete som organisationen har bemyndigats att utföra, endast utförs av dess särskilda inspektörer eller av andra erkända organisationers särskilda inspektörer; de särskilda inspektörerna skall under alla omständigheter ha omfattande kunskaper om den typ av fartyg på vilka de utför det lagstadgade arbetet, med relevans för den särskilda inspektion som skall utföras, samt om de krav som gäller,

h) det finns ett system för utbildning av inspektörer och för kontinuerlig uppdatering av deras kunskaper,

i) registrering bevaras som visar att de föreskrivna standarderna har uppfyllts på de punkter som omfattas av de utförda tjänsterna och att kvalitetssystemet fungerar effektivt,

j) det finns ett omfattande system för planerad och dokumenterad intern kontroll av kvalitetsrelaterade aktiviteter inom alla delar av organisationen,

k) de lagstadgade besiktningar och inspektioner som krävs enligt det harmoniserade systemet för besiktning och certifiering och som organisationen är bemyndigad att utföra, utförs i enlighet med bestämmelsen i bilagan och tillägget till IMO:s resolution A.746 (18) om riktlinjer för besiktningar inom ramen för det harmoniserade systemet för besiktning och certifiering,

l) klara och tydliga direktiv utfärdas om ansvarsfördelning och kontroll mellan sällskapets huvudkontor och dess regionkontor samt mellan de erkända organisationerna och deras inspektörer.

7. Organisationen måste visa förmåga att

a) utveckla och hålla aktuell en fullständig och tillräcklig samling egna regler och föreskrifter om skrov, maskineri samt el- och kontrollutrustning som har samma kvalitet som internationellt erkända tekniska standarder på grundval av vilka certifikat inom ramen för SOLAS, säkerhetscertifikat för passagerarfartyg (avseende fartygets konstruktion och väsentliga maskinerisystem ombord) samt certifikat inom ramen för lastlinjekonventionen (avseende fartygets hållfasthet) kan utfärdas,

b) utföra alla inspektioner och besiktningar som de internationella konventionerna kräver för att certifikat skall kunna utfärdas, inklusive de nödvändiga resurserna för att med hjälp av yrkeskvalificerad personal och i enlighet med bestämmelserna i bilagan till IMO:s resolution A.788 (19) om riktlinjer för administrationernas genomförande av den internationella säkerhetsorganisationskoden (ISM-koden) bedöma tillämpningen och upprätthållandet av säkerhetsorganisationssystemet, både i land och ombord på fartygen, och som skall omfattas av certifieringen.

▼B

8. Organisationens system för kvalitet certifieras av ett oberoende kontrollorgan som har erkänts av administrationen i den stat där organisationen har hemvist.

▼M2

9. Organisationen måste tillåta att företrädare för administrationen och andra berörda parter deltar i utvecklingen av dess regler och/eller föreskrifter.